

Jan Strömdahl:

Inte en euro till Marocko!

I slutet av mars utkom årets versioner av Utrikesdepartementets rapporter om hanteringen av de mänskliga rättigheterna i världens länder. Västsahariernas situation behandlas i tre: Västsahara, Marocko och Algeriet. Snabbt kan man konstatera att Marocko är Sveriges (och EU:s) favoritland, att Västsahara i sin helhet hanteras som "administrerat" av favoriten och att Algeriet inte är någon favorit. Sverige tycker dock att Algeriet borde ta större ansvar för de flyktingläger, som västsaharierna vill och kan förvalta själva.

I Marockorapporten kan man ta del av en delvis rak och avslöjande beskrivning av ett odemokratiskt och omänskligt förtryckarsystem. Hela tiden försöker dock författarna släta över med påståenden om att det i alla fall är bättre än under "blyåren", att kungen lovat utveckling, att nya lagar stiftats och att EU gödslar ett samarbete med mycket pengar.

Jag kan inte låta bli att citera följande om de politiska rättigheterna:

"Marocko är en exekutiv monarki där regenten både beslutar och regerar. Enligt konstitutionen utser kungen premiärminister och flera viktiga ministrar som utrikes- och inrikesministrarna. Övriga regeringsmedlemmar måste godkännas av kungen och kan också avsättas av honom. Kungen leder regeringsorganen, som äger rum med ojämna mellanrum. Han kan också upplösa parlamentet och styra via dekret. Kungen tillsätter högre tjänstemän, till exempel cheferna inom försvars- och ordningsmakterna. Som ättling i direkt nedstigande led från profeten Mohammed är kungen också Marockos religiöse och andlige ledare med titeln "de troendes befälhavare" (Amir al Moumine), en viktig funktion för den i allmänhet djupt troende befolkningen. I den konstitutionellt befästa rollen leder han de lärdes ("Ulema") högsta råd, tillsätter ministern för muslimska frågor som övervakar moskéerna (samtliga statliga) och ima-

Fattigdom och rikedom möts i El Aaiún, Västsaharas huvudstad. Bild: Lena Thunberg

merna. Han är också den enda person som kan avge fatwas. Detta sätt att förena rollerna som världslig och religiös ledare är unikt i arabvärlden. Kungen är också den enda föreningspunkten mellan stat och religion i Marocko, till exempel är lagstiftningen inte inspirerad av sharia. Kungen har också, personligen och genom närstående, ett mycket stort inflytande i det privata näringslivet, inte minst i företag som tillhandahåller baslivsmedel och basnyttigheter som telefon, vatten och el."

Man kan ju fråga sig hur mycket av mänskliga och politiska rättigheter ett sådant system tillåter och varför denna kungliga superdiktatur blivit västvärldens kelgris. Några små citat till:

"Däremot finns alltför trovärdiga uppgifter om fysiska övergrepp och tortyr, som de senaste åren i några fall lett till dödsfall ... Korruptionen är djupgående ... Inför valen till parlamentets råds-kammare 2006 utförde inrikesministeriet omfattande telefonavlyssning av kandidaterna ... Den offentliga sjukvården är bristfällig ... den höga analfabetismen som ett av de största MR-problemen i Marocko ... Klyftorna mellan de rikaste och de fattigaste är enorma, någon fördelningspolitik i egentlig mening finns inte..."

När det gäller Västsaharapporten kan man först konstatera att det är positivt att Västsahara fått en egen rapport och inte bara behandlas som en del av Marocko. Men UD håller tyst om att Marocko folkrättsvidrigt ockuperar och att denna ockupation endast gäller de två tredjedelar av landet som ligger väster om den minerade och befästa mur, som marockanerna byggt

med bland annat israelisk hjälp. I övrigt är situationen ungefär som i Marocko fast värre, eftersom Marockos överhöghet inte får ifrågasättas, den västsahariska flaggan inte får visas offentligt, Polisariovänliga hemsidor blockeras och så vidare.

Utrikesdepartementet framhåller att det förs en regelbunden dialog om de mänskliga rättigheterna mellan EU och Marocko. Man påstår att Marocko är det land i Mellanöstern-Nordafrika med vilket ett sådant arbete hunnit längst. Som en del av grannskapspolitiken stöder EU ett stort antal projekt i Marocko till stöd för mänskliga rättigheter.

Villkora det ymniga stödet till Marocko: Den utlovade avkoloniseringsen av Västsahara måste genomföras.

INTE EN EURO TILL MAROCKO UTAN ETT FRITT VÄSTSAHARA!

Det skulle främja fred och utveckling i hela regionen.

Jan Strömdahl
ordförande i Föreningen Västsahara

Ny Polisariorepresentant

Brahim Mohktar efterträder Lamine Yahiaoui som ny representant för Polisario i Sverige, Finland och Norge. Han har tidigare varit representant i bland annat Storbritannien och Irland samt senast chef för Polisarios protokoll i flyktinglägren.

Lamine Yahiaoui är sedan i mars representant i Storbritannien och Irland.